

continuare din pagina 3

mai locul unde trebuie să fie toți ai Lui? Fără îndoială! Ar trebui să se mulțumească ei cu altceva? Nu, firește. O putem spune răspicat: „**Ori Adunarea lui Dumnezeu, ori nimic!**”

...Dumnezeu are pe pământ o Adunare strânsă mănunchi, locuită și cârmuită de Duhul Sfânt, care e singurul și adevăratul locuitor al lui Hristos pe pământ.

PSALMUL 19

„**Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.**

1. Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui.

2. O zi istorisește alteia acest lucru, o noapte dă de știre alteia despre el.

3. Și aceasta fără vorbe, fără cuvinte al căror sunet să fie auzit:

4. dar răsunetul lor străbate tot pământul, și glasul lor merge până la marginile lumii. În ceruri El a întins un cort soarelui.

5. Și soarele, ca un mire care iese din odaia lui de nuntă, se aruncă în drumul lui cu bucuria unui viteaz:

6. răsare la un capăt al cerurilor și își isprăvește drumul la celălalt capăt; nimic nu se ascunde de căldura lui.

7. Legea Domnului este desăvârșită și înviorează sufletul; mărturia Domnului este adevărată și dă înțelepciune celui neștiutor.

8. Orânduiriile Domnului sunt fără pri-

....Cuvântul lui Dumnezeu este mai mult decât de ajuns pentru tot ce este necesar Adunării lui Dumnezeu întrucât însuși Dumnezeu este autorul lui. Slăvit să fie Domnul!

C.H. MACKINTOSH
Selecție Gheorghe Magdaș

hană și înveselesc inima; poruncile Domnului sunt curate și luminează ochii.

9. Frica de Domnul este curată și ține pe vecie; judecățile Domnului sunt adevărate, toate sunt drepte.

10. Ele sunt mai de preț decât aurul, decât mult aur curat; sunt mai dulci decât mierea, decât picurul din faguri.

11. Robul Tău primește și el învățătura de la ele; pentru cine le păzește, răsplata este mare.

12. Cine își cunoaște greșelile făcute din neștiință? Iartă-mi greșelile pe care nu le cunosc!

13. Păzește, de asemenea, pe robul Tău de mândrie, ca să nu stăpânească ea peste mine! Atunci voi fi fără prihană, nevinovat de păcate mari.

14. Primește cu bunăvoință cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele, Doamne, Stânca mea și Izbăvitorul meu!”

(Psalmi 19:1-14)

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Cristina Goron
Tehnoredactare: Roxana Tentiș, Dan Matei

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

EVALUAREA ADMINISTRATORILOR

„**Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit.**” (1 Petru 4:10)

Câtă onoare dar în același timp ce serioasă responsabilitate este așezată pe umerii credincioșilor ca aceștia să fie administratorii harului divers pe care Dum-

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Biserica**

pag. 3 **Adunarea lui Dumnezeu**

„**Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.**”
(Coloseni 3:17)

nezeu l-a revărsat peste Biserica Lui.

Domnul a copleșit biserica, binecuvântând-o cu tot felul de daruri spirituale și este greșit să credem că responsabilitatea de a le administra revine numai unui grup restrâns de oameni, fără ca partea cea mai importantă a credincioșilor să trebuiască implicată.

Imaginea pe care o aduce apostolul Petru înaintea noastră este aceea în care fiecare credincios își înțelege rolul, chemarea și rostul în ceea ce privește administrarea harului lui Dumnezeu dăruit Bisericii Sale.

Înțelegerea că există responsabilitate individuală în privința asumării răspunderii slujirii schimbă fundamental felul în care ne raportăm la clipele în care suntem chemați să dăm

socoteală în fața Domnului cu privire la administrarea harului și darurilor pe care le dă El.

Tendința în astfel de circumstanțe este să privim dinspre noi înșine spre anumiți oameni și să le dăm calitative în funcție de rezultatele slujirii lor. Dar dacă Dumnezeu ne consideră administratori pe fiecare înseamnă că mai degrabă decât a întreba cum am fost sluiți vom fi nevoiți să ne întrebăm cum am slujit.

Se răspândește cu repeziciune uimitoare printre credincioși sindromul talantului învelit în prosop, situație în care deși persoana respectivă este beneficiarul harului lui Dumnezeu în privința măcar a unui dar spiritual, nu este gata să-l folosească așa cum îi cere Cuvântul.

„A venit un altul și i-a zis: „Doamne, iată-ți polul pe care l-am păstrat învelit într-un ștergar;“ (Luca 19:20)

Credincioșii autentici ar trebui să fugă ca de ciumă de o mentalitate ca aceasta, deoarece Dumnezeu o dezavuează și în

BISERICA

*Se-adună frații împreună, urmând cereasca îndrumare,
Împodobiți cu haine albe, ca pentru sfântă sârbătoare,
Să preamărească Trinitatea, pe Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt,
Prin rugăciuni de mulțumire, prin poezie și prin cânt,*

*Biserica e-o unitate, nu o construcție orișicare,
În care se adună lumea... E ca o vie roditoare,
În care fiecare viță își dă la vreme rodul său,
Nectarul binecuvântării trimis de Însuși Dumnezeu.*

schimb să își asume cu toată convingerea responsabilitatea administrării harului dăruit de Domnul.

Așadar calificativul de buni administratori îl pot primi credincioșii care au înțeles foarte bine așteptările pe care le are Domnul de la ei în privința punerii în negoț a darurilor și responsabilităților primite, își știu îndrepta slujirea spre ceilalți, nicidecum spre ei înșiși cu dorința de a culege o slavă deșartă și bineînțeles sunt gata să slujească după darul primit de la Domnul nu după cum consideră ei că s-ar potrivi.

Când avem disponibilitatea și înțelepciunea să ne evaluăm în felul acesta, vom ști cu certitudine că harul felurit al lui Dumnezeu și-a făcut sau nu în mod desăvârșit lucrarea în Biserică în funcție de felul în care am înțeles fiecare să ne asumăm slujba de administratori.

pastor Daniel Chereji

*Biserica nu e clădirea ce se înalță cu mândrie,
Megastructuri impunătoare, zidite pe idolatrie,
Ci este suma-acelor care, au fost schimbați prin Duhul Sfânt
Și cercetați, primind iertare, cu Domnul fac un Legământ,*

*Iar Dumnezeu, veghind din slavă, precum vierul via sa,
A rânduit, ca boaba coaptă, strivită-n teasc să-și dea dulceața,
Acea fără rod, să piară, să n-o apuce dimineața,
De-aceea tu, privind spre tine, evalua-*

continuare în pagina 3

continuare din pagina 2

*ză-a ta slujire,
Ce boabe pui în teascul care transformă
rodul în sfințire?
O cămăruțică cât de mică de-adună-n ea
frați și surori,
Face mai mult decât palatul cu turle
multe și culori,*

Căci importantă-i părtășia, în care Du-

ADUNAREA LUI DUMNEZEU

Există ceva pe pământ, ceva care se numește și care este Adunarea lui Dumnezeu.

Negreșit, Dumnezeu are o adunare pe pământ. Aceasta este formată prin Duhul Sfânt, în jurul persoanei Fiului lui Dumnezeu, ca să adore pe Dumnezeu Tatăl și să aibă părtășie cu El și în care să fie prețuit Cuvântul lui Dumnezeu și în care să se găsească în mod sigur copii ai lui Dumnezeu.

A prețui această Adunare depinde de starea noastră duhovnicească, de dezbrăcarea de noi înșine, de zdrobirea voinței noastre și de supunerea noastră de copil față de autoritatea Sfintei Scripturi.

Creștinul să fie sigur că îi stă la îndemână harul să ajungă la o siguranță dumnezeiască cu privire la harul său în Adunarea lui Dumnezeu, tot așa cum i-a stat ori îi stă și cu privire la adevărul despre propria sa mântuire prin sângele Mielului; și n-ar trebui să fie mulțumit fără aceasta. Să fie încredințat prin autoritatea Cuvântului și a Duhului Sfânt că această adunare se strânge pe temeiul adevărului privitor la Adunarea lui Dumnezeu, ale cărei trăsături le poartă.

Dovezile din Biblie arată în **Faptele Apostolilor 2:46-47**, cum găsim întemeiată Adunarea cu adevărat: **„Toți împreună erau nelipsiți de la templu în fiecare zi; frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie curăție de inimă. Ei**

*hul Sfânt tronează
Și dragostea în unitate, un duh smerit și-o
minte trează,
Biserica e și clădire, dar Adunarea-i
mai presus,
În ea un Dumnezeu veghează, prin Du-
hul Sfânt, Cristos Isus!*

Cules de Cristina Goron

lăudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei erau mântuiți.”

Singurul teren adevărat pe care se pot aduna cei credincioși este arătat în această mărturisire însemnată: **„Este un singur trup, un singur Duh...” (Efeseni 4:4)** **„Noi, care suntem mulți, suntem un singur trup, căci toți luăm parte din aceeași pâine.” (1 Corinteni 10:17)**. Dacă Dumnezeu declară că nu este decât **„un singur trup”**, este împotriva Lui să fie mai multe trupuri... credincioșii trebuie să se adune pe terenul acestui **„trup”** și al acestei **„adunări”** și pe nici un alt teren. Acest principiu rămâne în toate timpurile, în toate locurile și în toate împrejurările. A fost adevărat - din ziua Cincizecimii; este adevărat - în vremea de față; și va fi adevărat - până ce Biserica va fi răpită, ca să întâmpine pe Capul și Domnul ei - că este un singur trup.

Toți credincioșii fac parte din acest trup și ar trebui ca ei să se adune călăuziți de acest principiu de nici unul altul.

Pentru ce... ar fi altfel în vremea de față? Pentru ce oamenii născuți din nou ar căuta altceva în afară sau deosebit de Adunarea lui Dumnezeu? Nu e de ajuns să fii în Adunarea Lui? Locul unde se află, lucrează și cârmuiește El nu e toc-

continuare în pagina 4